

SCHAMINÉE <<

Arboretum

‘Wageningen Universiteit en Research Centrum heeft vorig jaar de tropische kas gesloten en doet niets meer aan wetenschappelijk beheer van twee arboreta’, stond onlangs te lezen in een beschouwing in *de Volkskrant* over de toekomst van botanische tuinen in ons land. Te hoge onderhoudskosten en financieel gewin door de verkoop van grond roept de ene groep. Ongekende kansen voor fundamenteel en toegepast onderzoek en verkwanseling van belangrijk universitair erfgoed horen we van de andere kant.

Ik geloof dat ik deze discussie helemaal niet wil voeren. Het Arboretum hoort bij Wageningen Universiteit zoals een houten lepel in een strooppot. Het is als praten over het afschaffen van ontwikkelingssamenwerking. Natuurlijk moeten wij geld voor de Derde Wereld beschikbaar stellen, maar dat neemt niet weg dat over de invulling daarvan wel gesproken moet worden. Dat geldt ook voor de zorgplicht van wetenschappelijke instellingen voor het behoud en beheer van de collecties in botanische tuinen. Niet of, maar hoe is de vraag. Op zaterdagochtend staat op de voorpagina van genoemde krant vrijwel wekelijks een grote advertentie waarin Wageningen UR laat zien anders te zijn dan andere universiteiten en voorop te lopen in het onderzoek *for quality of life*. Met spanning wacht ik een volgende advertentie af waarin wordt gesteld dat de bijzondere bomenverzameling van het Wageningse Arboretum unieke mogelijkheden biedt voor celbiologisch onderzoek als bouwsteen voor een *biobased economy*. Het is het resultaat van een studie door een werkgroep die een inventarisatie heeft verricht naar kansen voor vernieuwend onderzoek en onderwijs in de Wageningse tuinen. Welke bestuurder pakt deze handschoen op? De bal ligt op de stip. **© Joop Schaminée**